

Sygn. akt IV U 1154/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 września 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 września 2016r. w S.

odwołania K. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 13 sierpnia 2015 r. Nr (...)

w sprawie K. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo K. K. do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od 26 listopada 2015 roku do 30 listopada 2017 roku.

Sygn. akt: IV U 1154/15 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 13 sierpnia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił K. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że u ubezpieczonego nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył K. K. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że organ rentowy błędnie ocenił stan jego zdrowia. Podniósł, że ze względu na uraz lewej nogi, którego doznał w 2009r. oraz dolegliwości ze strony kręgosłupa lędźwiowego nie jest w stanie nie tylko pracować, ale i normalnie funkcjonować (odwołanie k.1-3 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 20 lipca 2015r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.9-10 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 2 czerwca 2015r. wpłynął do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniosek ubezpieczonego K. K. o usatalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek z 2 czerwca 2015r. k.1 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 6 lipca 2015r. ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie Lekarza Orzecznika z 6 lipca 2015r. k.10 akt rentowych).

Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia Lekarza Orzecznika ubezpieczony skierowany został na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 20 lipca 2015r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS k.28 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej i orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z 20 lipca 2015r. k.12 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 13 sierpnia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 13 sierpnia 2015r. k.14 akt rentowych).

Ubezpieczony ma 56 lat i wykształcenie zawodowe – tokarz. Ubezpieczony pracował w swoim zawodzie jako tokarz, ślusarz, a także jako traktorzysta, kierowca samochodu ciężarowego oraz listonosz (legitymacja ubezpieczeniowa w kopercie na k.7 akt rentowych za wnioskiem z 13 lutego 2015r. oraz świadectwa pracy k.8-13 w/w akt rentowych). Od 7 kwietnia 2015r. ubezpieczony posiadał status osoby bezrobotnej i ustalono jego prawo do zasiłku dla osób bezrobotnych w okresie od 7 kwietnia 2015r. do 5 kwietnia 2016r. (decyzja Prezydenta Miasta S. z 7 kwietnia 2015r. k.7 akt sprawy).

Ubezpieczony przeszedł złamanie przezkrętarzowe kości udowej lewej, które wygoiło się powodując skrócenie kończyny o 3 cm oraz rozwój wtórnej choroby zwyrodnieniowej stawu biodrowego z ograniczeniem ruchomości w stopniu znacznym. Ponadto ubezpieczony cierpi na artrozę stawu kolanowego lewego z uszkodzeniem łąkotki przysródkowej, spondylozę odcinka szyjnego i lędźwiowego kręgosłupa, przykurcz zgięciowy palców III-V ręki lewej i palca III ręki prawej. Ponadto choruje na nadciśnienie tętnicze umiarkowane, hiperurikemię, ponadto przeszedł operacyjne leczenie przepukliny lewostronnej. Opisane schorzenia, w szczególności narządu ruchu upośledzają sprawność i wydolność fizyczną ubezpieczonego uniemożliwiając mu podjęcie jakiejkolwiek pracy. Ubezpieczony porusza się utykając i wymaga stałego zaopatrzenia w kule łokciowe. Wymaga on stałego leczenia rehabilitacyjnego oraz zabiegu operacyjnego (protezooplastyki stawu biodrowego), który prawdopodobnie poprawi jego sprawność ruchową i poprawi wydolność chodu. Opisany stan powoduje, że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy od 26 listopada 2015r. do 30 listopada 2017r. (opinia biegłych ortopedy, neurologa, chirurga oraz kardiologa k.21 akt sprawy oraz uzupełniające opinie tych biegłych k.35, 45 i 52 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego K. K. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia czy u ubezpieczonego istnieje niezdolność do pracy, a jeżeli tak to jakiego stopnia. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu ortopedii, neurologii, chirurgii i kardiologii. Sporządzona na tę okoliczność opinia zespołu biegłych (k.21 akt sprawy) wraz z opinii uzupełniającymi (na k.35, 45 i 52 akt sprawy) dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy od 26 listopada 2015r., a przewidywany okres trwania tej niezdolności to 30 listopada 2017r. W złożonej opinii biegli rozpoznali u ubezpieczonego szereg schorzeń, z których wiodące są schorzenia narządu ruchu stwierdzając, że z uwagi na stan zaawansowania tych schorzeń - które aktualnie powodują, że ubezpieczony nie jest w stanie poruszać się bez stałego zaopatrzenia w kule łokciowe – ubezpieczony nie jest w stanie wykonywać żadnej pracy, a w szczególności pracy fizycznej. Analizując opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistów z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonego, a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonego i jego badaniem. Opinia jest spójna i należyście uzasadniona. Należy wskazać, że ubezpieczony ma wykształcenie zawodowe i dotychczas pracował wyłącznie fizycznie. W tych okolicznościach – wobec znacznego naruszenia sprawności organizmu ubezpieczonego w pełni uzasadnione jest stwierdzenie, że jest on całkowicie niezdolny do pracy, przy czym z uwagi na brak kwalifikacji ubezpieczony nie jest w stanie wykonywać pracy umysłowej. Poza sporem pozostaje, że ubezpieczony posiada wymagany okres ubezpieczenia w wymiarze co najmniej 5 lat w 10-leciu przed złożeniem wniosku o rentę tj. na przestrzeni od 2 czerwca 2005r. do 1 czerwca 2015r. (vide: karta przebiegu zatrudnienia k.13 akt rentowych), a stwierdzona u ubezpieczonego całkowita niezdolność do pracy powstała w okresie ubezpieczenia – pobierania zasiłku dla osób bezrobotnych (vide: ustalenia faktyczne).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.